

P R O G R A M
T o w a r z y s t w a G o s p o d a r c z e g o
w W A R S Z A W I E

Towarzystwo starać się będzie o stworzenie w Polsce klimatu sympatii, zrozumienia i szacunku - a nawet podziwu - dla dzisiejszych przemysłowców, kupców i wszelkich działań gospodrujących na wolnym rynku. Będzie też popularyzować zasady funkcjonowania rynku i wyjaśniać płynące zeń korzyści dla społeczeństwa.

W tym celu zaczniemy od przestrzegania zasad kupieckiej i przemysłowej etyki - i od działań na rzecz zniesienia warunków skłaniających producentów i handlowców do działań nieetycznych. Domagać się będziemy zniesienia biurokrytycznego nadzoru i kontroli na sektorami opartymi o własność prywatną i spółdzielczą.

Będziemy się też starać o przekształcenie przedsiębiorstw państewczych w spółki i korporacje, oparte o własny rozrachunek i całkowicie niezależne od administracji.

Będą nam, też się starać, by przemysł, rzemiosło i rolnictwo pod dane było reżimowi kraj bezlitosnej konkurencji, zmuszającej do pracy dla dobra społeczeństwa.

Domagać się będziemy stworzenia jasnych i stabilnych ram prawnych, umożliwiających zdecydowanie działanie przy zachowaniu wymogu nadzórności interesu społecznego - w tym ochrony środowiska.

Dla realizacji tych zamierzeń będziemy starali się tworzyć klub i resurisy, popierać wszelkie inicjatywy - a także bezpośrednio szerszyć nasze poglądy za pośrednictwem środków masowego przekazu. Potrzebny nam będzie właśnie "Tygodnik Gospodarczy". Liczymy też na współpracę rządu w realizacji reformy gospodarczej - z czym wiąże się dostęp do radia i telewizji.

Będziemy też prowadzić bezpośrednią działalność gospodarczą opartą o dwie zasady: zyski służące realizacji naszych celów - oraz model działalności przedsiębiorstw tego typu.

Liczymy też na współpracę z innymi podobnego typu stowarzyszeniami i ugrupowaniami.

PRYWATYZACJA GOSPODARKI POLSKIEJ –
CZĘŚĆ II KARTY PRYWATNEJ PRZEDSIĘBIORCZOŚCI GOSPODARCZEJ

przyjęta na konferencji naukowej na temat: "Drogi i bariery prywatyzacji gospodarki polskiej", zorganizowanej przez Sekcję Ekonomii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego w Kazimierzu Dln. nad Wisłą w kwietniu 1989 r.

Dwa lata temu w czasie konferencji: Prywatny sektor pozarolniczy w gospodarce PRL zebrani tam przedstawiciele środowisk naukowych i działacze oraz przedsiębiorcy reprezentujący sektor prywatny przyjęli "Kartę prywatnej przedsiębiorczości gospodarczej".

Patrząc z perspektywy dwóch lat musimy stwierdzić, iż szereg istotnych postulatów praktycznych zawartych w tym dokumencie zostało zrealizowane. Równocześnie znacznie zwiększył się zakres społecznej aprobaty dla prywatnej przedsiębiorczości i wzmogła się krytyka nieefektywnego i praktycznie nie poddającego się zabiegom reformator-skim sektora państwowego. Mimo to jednak władze polityczne dalekie są od odrzucenia skompromitowanych ideologicznych dogmatów starając się za wszelką cenę utrzymać jej sztywną zetatyzowaną strukturę oraz nie wypuścić z rąk instrumentów nakazowo-rozdzierczego nia drygowania.

Dlatego spotykając się po dwóch latach, w jeszcze trudniejszej sytuacji ekonomicznej kraju, uważamy za swój obowiązek przypomnieć zasady, na których oparliśmy nasze ówczesne posłanie oraz przedstawić zarys programu prywatyzacji gospodarki państwej. Szeroko rozumiane zmiany własnościowe uważamy za niezbędny warunek wzrostu efektywności i jednej z ostatnich szans wydobycia gospodarki z pernamentnego i pogłębiającego się kryzysu, w jakim znajduje się od lat.

Podtrzymujemy idee na których ówczesne oparliśmy nasze rozumowanie:

- Własność prywatna środków produkcji i oparta na niej prywatna przedsiębiorczość gospodarcza pochodzi z prawa naturalnego, należy do podstawowych praw człowieka, jest gwarancją jego wolności oraz ważnym elementem integralnego rozwoju jednostki i społeczeństwa.
- Prywatna przedsiębiorczość gospodarcza jest najbardziej efektywnym sposobem gospodarowania, charakteryzuje się maksymalną zdolnością do innowacji i wysoką elastycznością reakcji na zmieniające się warunki i techniki wytwarzania, zapewnia optymalną alokację czynników produkcji i dostosowanie struktury podaży do społecznych potrzeb. Równocześnie w maksymalnym stopniu mobilizuje ona ludzi do działania wyzwalając w nich energię jest w stanie uruchomić ostatnią z rezerw, jak jeszcze istnieje w Polsce – kapitał ludzki: wiedzę, umiejętności, oszczędności oraz nade wszystko pragnienie uczestnictwa w działaniach, które przynoszą konkretne i użyteczne efekty.

Dlatego dzisiaj uważamy za konieczne podjąć działania dla realizacji następujących postulatów:

X. Interes społeczny i potrzeby gospodarki wymagają, aby od wąskiego rzemieślniczo-chałupniczego pojmovania prywatnej przedsiębiorczości gospodarczej przejść do traktowania jej jako powszechnej, dostępnej dla każdego obywatela formy aktywności gospodarczej i formy władania majątkiem narodowym.

II. Warunek ten spełniony może być tylko i jedynie jeżeli nastąpi przekształcenie anonimowej/a więc de facto niczyjej/ własności państwej w ogólnodostępna udziałową własność obywateli. Aby możliwe było jej powstanie niezbędne jest rozpoczęcie realizacji dwóch równoległych programów:

a/ prywatyzacji, rozumianej jako zmiana dotychczasowej postaci przedsiębiorstw państwowych w przedsiębiorstwa akcyjne. Program taki wymaga podjęcia poczynającej go decyzji politycznej, za którą iść musi tworzenie odpowiedniej infrastruktury rynku kapitałowego, umożliwiającej rozprowadzanie akcji.

b/programu działań finansowych, kredytowych i podatkowych, umożliwiającego realny dostęp do akcji jak największej liczbie osób.

Korzyści płynące z realizacji tych programów uważamy za oczywiste, są one znane nie tylko ekonomistom, ale także tym wszystkim którzy obserwują współczesny świat i z obserwacji wyciągają wnioski.

Mimo to uważamy za potrzebne przypomnieć je raz jeszcze.

Są to przede wszystkim: mikro/

- odpolitycznienie decyzji ekonomicznych (niechle przedy bronią)
- polepszenie ekonomicznych wyników w zakresie wykorzystania majątku narodowego,
- zmniejszenie deficytu budżetowego i przysporzenie nowych źródeł dochodów (s przedsi !)
- zwolnienie kapitału zamrożonego w niewefektywnych inwestycjach, państwoowych, jak np stociele
- zredukowanie roli państwa w handlu, przemyśle i rolnictwie oraz wprowadzenie zasad konkurencji,
- stworzenie praktycznych warunków dla kapitału zagranicznego,
- stymulowanie wzrostu krajowego rynku kapitałowego.

Chcemy jeszcze zwrócić uwagę na jeszcze jedno - mające swoje przyczyny w obecnym systemie gospodarczym - zjawisko. Jest nim rosnąca skala emigracji, której rozmiary zbliżają się do rozmiarów przyrostu demograficznego, a więc w najbliższej przyszłości może ona zepchnąć Polskę do grona krajów o malejącej liczbie ludności. Uogólnamy za szczególnie upokarzające to, że istniejący, sztucznie podtrzymywany system gospodarczy nie dając młodym ludziom nie tylko możliwości zaspokojenia podstawowych potrzeb, ale i szansy na takie zaspokojenie w przyszłości, w istocie zmusza ich do emigracji. Ludzie decydujący się na wyjazd z Polski są świadomi trudów życia na emigracji, mają jednak także świadomość tego, że w warunkach wolnej gospodarki, jeżeli będą intensywnie pracowali mają praktycznie pewność sukcesu ekonomicznego.

Nie broniąc nikomu prawa do wyboru miejsca zamieszkania uważamy, że migracja uległaby istotnemu zmniejszeniu, gdyby w Ojczyźnie stworzone zostały wszystkie warunki dla efektywnej pracy i osobistego nadzoru nad życiem gospodarczym, tak aby obywatele Polski działający w warunkach wolnej gospodarki mogli zapracować na własny sukces.